Patiëntgerichte samenwerking tussen huisarts en kinesitherapeut? Beschrijving vanuit verschillende standpunten en interventieonderzoek met voor- en nameting

Haio: POTOMS Reiner , U.A.
Promotor: COENEN Samuel , U.A.
Praktijkopleider: DOM Annemie

Context: De aandacht voor interprofessionele samenwerking neemt toe. De samenwerking tussen huisarts en kinesitherapeut is hiervan een relevant voorbeeld voor de huisartspraktijk. Over de kijk van patiënten op deze samenwerking zijn weinig gegevens beschikbaar.

Onderzoeksvraag: Wat is er beschreven over de samenwerking tussen huisartsen en kinesitherapeuten in binnen- en buitenland? Op welke wijze werken kinesitherapeuten en huisartsen samen ? Wat is de rol van patiënten in deze samenwerking? Wat is hun kijk hierop? Kan een interventie de samenwerking tussen huisartsen en kinesitherapeuten verbeteren volgens patiënten met musculoskeletale klachten? Wat zijn de standpunten van huisartsen en kinesitherapeuten op deze interventie en de samenwerking? Zorgt een telefoongesprek en rondetafelgesprek een basis voor een betere samenwerking in de toekomst?

Methode: Met een systematisch literatuuronderzoek volgens de watervalstrategie zochten we naar informatie over de samenwerking tussen huisarts en kinesitherapeut. De bevraging van patiënten gebeurde met een op literatuur gebaseerde vragenlijst (voormeting). Met dezelfde vragenlijst werd de samenwerking ook beoordeeld na een interventie, met name een telefonisch contact van de huisarts met de kinesitherapeut. Nadien werden middels een rondetafelgesprek met 9 kinesitherapeuten en 3 huisartsen resultaten van de voormeting en het interventie-onderzoek getoetst aan de deelnemers. Ook andere, op literatuur gebaseerde, onderwerpen kwamen aan bod.

Resultaten: De literatuurgegevens toonden een slechte communicatie tussen huisarts en kinesitherapeut. Samenwerking gebeurde eerder volgens een multidisciplinair model. De perceptie van patiënten over de samenwerking tussen huisarts en kinesitherapeut verbeterde tussen voor- en nameting, bv. mindere perceptie van kritiek tussen huisarts en kinesitherapeut en betere perceptie over de begeleiding door huisarts en kinesitherapeut. Enkele van de vragen toonden na de interventie een statistisch significant verschil ($p<0,05$). Het rondetafelgesprek bevestigde veel eerder beschreven literatuurgegevens en had zelf een drempelverlagend effect op de communicatie tussen de deelnemende huisartsen en kinesitherapeuten. De telefonisch interventie bleek wel niet in alle geval zinvol.

Conclusie: De perceptie van patiënten op de samenwerking werd positiever na een systematisch telefonisch overleg tussen huisarts en kinesitherapeut. Deze laatsten vonden een telefonische interventie zeker zinvol zijn in geselecteerde gevallen.